

JMÉNEM REPUBLIKY

pro tento a sbíhající se přechyny podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku a krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku

podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **čtyřiceti /40/ měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **ruší** výroky o trestech o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9.5.2016 č. j. 5 T 101/2015 - 653 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2016 sp. zn. 5 To 418/2016 a rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2.12.2016 č. j. 7 T 71/2016 - 198.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Ke shora uvedeným skutkovým zjištěním soud dospěl na základě provedeného dokazování, v jehož průběhu vyslechl obžalovaného [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a dále pak vycházel z listinných důkazů.

Obžalovaný [REDAKCE] v rámci hlavního líčení trval na tom, že všechny věci, ohledně nichž podal trestní oznámení na [REDAKCE], skutečně vlastnil. Následně mu tři čtvrtin věci vrátila přes pana [REDAKCE]. Sešel se s panem [REDAKCE] na benzinové stanici [REDAKCE], kam [REDAKCE] přijela s matkou, daly věci panu [REDAKCE] a ten je předal jemu. Uvedené věci získal v průběhu života. Je pravda, že bylo provedeno šetření jeho majetkových poměrů, byl doplácen dávkami z úřadu práce, kde krátce předtím prohlašoval, že je nemajetný, ale ty věci v tom bytě byly, také i v garáži. Byla tam televize, oblečení, nějaké ty notebooky a věci, co tam všechny dal. Už přesně neví, jaké věci byly v době místního šetření v bytě a které v garáži. Věci si pořídil v průběhu tří až čtyř let. Když měl zastavárnu, jezdil po burzách, také dělal plastová okna s bratrem. Když žádal o dávky, podepisoval papíry pro úřad práce. Přčetl si je, bylo to v době, když nešla zastavárna, tak šel na úřad. Je si vědom, že tam podepisoval mj. to, že nevlastní žádný větší majetek, dražší věci, nepočítal oblečení. Pokud jde o televizi, notebooky a dražší elektroniku, o těchto věcech neřekl. Těm papírům rozuměl. Další vysvětlení nechtěl, pořád se tam jenom hádal. Podle obžalovaného [REDAKCE] věci uklízela před kontrolou z úřadu práce, byla to elektronika, její věci. Bydleli společně, přestože to úřadu práce neuvedl, neuvedl to proto, že se opakovaně rozcházeli. To pak jezdila na chatu, neví, jestli věci odvezla v souvislosti s rozchodem nebo kontrolou úřadu práce. Nechtěl paní [REDAKCE] udělat problémy. Věci pak dala panu [REDAKCE], do té doby chodil deset dnů v jedné věci. Věci přes něj vracela jednou, včetně elektroniky a televize a spousty oblečení. Pak spolu byli a zase nebyli. Vracených věcí bylo hodně, vezla ji její matka autem na chalupu u [REDAKCE], kde věci byly. V souvislosti s dřívějšími přerušovanými vztahy odvezla pět, šest věcí, které mu koupila, ale ty věci pak sama přivezla zpět. V minulosti trestní oznámení nepodával, bylo to pár věcí. Policii volal, když ho nechtěla pustit domů. Vztah trval asi rok a byl hodně bouřlivý. [REDAKCE] mu ničila věci, ohrožovala ho nožem, plivala po něm. Vyhrožovala i zasahujícím policistům, že jim zavaří, že je z rodiny [REDAKCE], že nevědí, s kým si zahrávají. Vzala mu i dost peněz, něco mu vrátila, něco si strhla za paušál. Částka byla v desetitisících, přesnou sumu neví. O dávky žádal proto, že se jednalo se o peníze jeho otce. Měl je

u sebe kvůli opravě auta, o které se staral. Bylo opravováno v době, kdy mu vzala peníze. Auto dával do opravy, když mu část peněz vrátila. Ještě v době jeho narozenin u něj [REDAKCE] přespávala. Věděla, že žádal o dávky na úřadu práce. Garáž, o které hovořil, užívala i ona, měla klíče se všemi ovladači, které někomu dala, aby ho vykradl. Na úřadě práce nehovořil o tom, že má partnerku, nepodepisoval žádné protokoly. Z věcí mu dosud chybí ovladač, HP notebook, Dell notebook, ten patří holce, která ho zastavila. Chybí bunda, kterou mu [REDAKCE] koupila, trička a mikiny. Vraceno mu bylo asi 40 000,- Kč v hotovosti, neví, jaký podíl to byl. Neví, kolik mu otec předal. Notebook patřil [REDAKCE] z Litvínova, byla na prodejně, když [REDAKCE] chtěla notebook do školy. Ta dotyčná řekla, že ho slečna [REDAKCE] může využívat, že stejně asi propadne, ale pak zástavu prodloužila a notebook je její, v současnosti by ho měla mít v držení slečna [REDAKCE]. Nahrávky usvědčující [REDAKCE] z toho, že ho napadala a urážela, byly v iphonu, který mu vzala, ale nahrávky má zálohované, má je jeho současná přítelkyně. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že trvá na tom, že mu věci z jeho bytu byly odcizeny tak, jak to nahlásil na Obvodním oddělení v Litvínově.

Svědky [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] byly vyslechnuty v nepřítomnosti obžalovaného.

Svědky [REDAKCE] žila s obžalovaným asi rok, první tři měsíce byly úplně v pořádku, potom ji začal psychicky i fyzicky šikanovat, týrat, a pak už toho bylo tak moc, že se rozhodla od něho odstěhovat. Když se chtěla odstěhovat poprvé, tak už předtím nastaly nějaké problémy s tím, že jí nechtěl vydat její osobní věci, tak se rozhodla, že se odstěhuje bez toho, aby on to věděl. Počkala si, až on půjde do práce, a pak si začala balit své osobní věci. Když si je balila, ozvala se jí její kamarádka [REDAKCE], která jí nabídla pomoc. Kamarádka přijela, pomohla s taškami, kde měla osobní věci. Neměla tam ani žádné kufry, tak si věci zabalila do tašek, které tam byly k dispozici, co měla třeba z Ikey. Věci odvezly do jejího trvalého bydliště. Tašky byly dvě, tři, jely [REDAKCE], který užívala. Nevracely se. Obžalovaný mluvil o práci v zastavárně. Šetření proběhlo jednou kvůli ní, chtěla se odstěhovat a měla z obžalovaného strach, nechtěla ho pustit domů, tehdy přivolal policii. K tomu došlo až po stěhování věcí, o němž už mluvila výše /vrátila se proto, že ji obžalovaný přemlouval/, bylo to koncem [REDAKCE], [REDAKCE]. Obžalovaný ji říkal, že tam byl na šetření někdo ze sociálky, tomu přítomna nebyla. Obžalovaný asi žádal o nějaké příspěvky. Když s obžalovaným bydlela, domácnost byla vybavena standardně, byly tam dvě televize, vřívka, běžné spotřebiče jako trouba, mikrovlnka, telefony měli své, notebook obžalovaný měl, ale ten potom prodal. V době stěhování si notebook snad ani neodvážela, protože ho měla ve škole. Nikdy po nikom obžalovanému neposílala žádné věci. Byla vyslýchána jako podezřelá, obžalovaný několikrát hlásil, že mu poškodila nějaký majetek, třeba auto. Když si odvezla své věci s kamarádkou, tak druhý den ji šel udat, že ho vykradla. Odvezla si pouze svoje osobní věci. Nikdy žádné věci neodvážela kvůli nějaké kontrole. Pokud jde o šetření policií pro podezření, že obžalovanému odcizila věci, mělo to pro ni osobní důsledky, bylo to pro mě stresující období, navíc ji obžalovaný vyhrožoval. Od návratu a následného odchodu v [REDAKCE] či [REDAKCE] v kontaktu již nebyli, i když ji obžalovaný psal. Střídavě jí psal hezky, střídavě jí vyhrožoval. Vyhrožoval i jejímu současnému příteli, občas na ně někdo útočil. Byla nucena změnit telefonní číslo, obžalovaný ji obtěžoval i na facebooku. Vytvářel její falešné profily, kam dával intimní fotografie, které měl pouze on, psal po ní hanlivé informace. Snažil se komplikovat její vztahy, už se s ní lidi báli i bavit. Vyprávěl po Litvínově, že na ni podal trestní oznámení. Bydleli spolu od října 201[REDAKCE], přestávky tak byly v délce dnů. Chtěla se odstěhovat několikrát. Vracela se k němu opakovaně, měla ho ráda a pořád nějak věřila, že se změní. Znovu zopakovala, že v taškách odnesla boty na podpatku, normální boty, nějaké kabelky, prostě vše, co si do bytu přinesla, takže nějaká trika, kalhoty, kartáček, fén na vlasy, žehličku. Kamarádka přijela svým vozidlem. Neví, zda její matka zná

nějakého [REDAKCE] Růžový notebook značky Dell byl její. Ona měla peníze od rodičů, protože studuje. Kde je bral obžalovaný, neví. Obžalovaný po ní nechtěl žádné peníze, přispívala jen, když o to požádal. Nakupovala potraviny, drogerii, když viděla, že něco chybí. O příspěvek ji požádal asi třikrát. Dostala od něj nějaké věci, které si odnesla, ona jemu taky kupovala dárky. Z toho, co mu dala, si nic neodnesla. Obžalovaný byl seznámen s její výpovědí, reagoval tak, že je to lež, byla to svědkyně, kdo nestál o rozchod. Obhájce chtěla svědkyni položit další otázky. Svědkyně uvedla, že k bytu měla klíč, kamarádka ji pomáhala balit. Neví, zda je při odchodu někdo viděl, nerozhlížela se. Přesně si nepamatuje, v kolik hodin byt opustila, ale přibližně v dopoledních hodinách. Balit se začala po odchodu obžalovaného.

Svědkyně [REDAKCE] pracuje jako [REDAKCE], obžalovaný požádal o pomoc stát ve smyslu zajištění finančních prostředků. Přiznání dávek schvalovala na základě podkladů od kolegyně. Prováděla šetření v místě bydliště obžalovaného, někdy v [REDAKCE]. Setkala se s ním jen v rámci zaměstnání. Obžalovaný měl bydlení nepřiměřené osobním poměrům a svým finančním možnostem, zřejmě s ním řešila tyto skutečnosti. Žádost byla podána v [REDAKCE]. Šetření v tomto termínu nebylo úspěšné, i když podle některých indicií obžalovaný doma byl. Následující proběhlo v [REDAKCE], obžalovaný o něm věděl, sám zvolil dobu, kdy bude šetření provedeno. Místnosti byly vybavené standardně, odpovídalo to požadavkům o podporu. Věděly, že má přítelkyni, byt nejevil známky, že by v něm bydlela žena. Našly pouze mužské věci, ale část skříně byla prázdná. Nejsou kompetentní posuzovat, jaké vybavení /např. elektronika/ je standardní a což už je nad rámec. Televize v bytě nebyla, obžalovaný říkal, že jí měl půjčenou a snad ji musel vrátit. Notebook, hudební věž tam nebyla. Například notebook není nadstandardní vybavení, je to prostředek k hledání zaměstnání. Žádná z movitých věcí nebránila přiznání dávek. Obžalovaný v rámci šetření sdělil, že nevlastní nic jiného, než co je v bytě. Někdy v březnu se řešil automobil, kterým obžalovaný přijel, když žádal o dávky a zaparkoval na místě vyhrazeném pro pracovníky. Kontrolou bylo zjištěno, že na obžalovaného vozidlo evidováno není. Vzhledem k tomu, že byl nepoměr mezi výdaji obžalovaného a jeho příjmy, bylo rozhodnuto, že budou muset znovu řešit jeho majetkové prohlášení, neboť bylo podezření na vedlejší příjmy. V době, kdy to bylo řešeno, přišla žádost od policie ohledně majetkových poměrů obžalovaného, který podal trestní oznámení v souvislosti s vykradením bytu. Podle obžalovaného ho dotovali rodiče /v částce asi 8 000,- Kč/, což se započítalo do pravidelného příjmu a obžalovaný přišel od dávky. Víc se majetkovými poměry obžalovaného nezabývaly. Kolegyně řešila s obžalovaným to trestní oznámení, podle jejího sdělení ji měl obžalovaný říct, že se chtěl slečně pomstít, tak si to vymyslel, aby ji poškodil. V souvislosti s ukončením poskytování dávek ji obžalovaný opakovaně atakovat různými způsoby, je to předmětem jiného trestního řízení. V souvislosti s prohlídkou bytu byla pořízena se souhlasem obžalovaného fotodokumentace, která však nebyla následně uchována. Podle obžalovaného si svědkyně pořizovala fotodokumentaci na osobní mobilní telefon.

Svědkyně [REDAKCE] se s obžalovaným setkala v rámci pracovních povinností. Na [REDAKCE] nastoupila 1. [REDAKCE], následně někdy 4. [REDAKCE] přišel obžalovaný požádat o příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. Vysvětlila mu podmínky příjmu dávek a řešila s ním otázku majetkových poměrů. Kolegyně s [REDAKCE] provedla šetření v místě bydliště. Dávka byla přiznána, ale nadále se řešilo bydlení obžalovaného je nepřiměřené svou rozlohou. Na osobu je stanoveno 38 m², příspěvek pak měl být kolem 2 800,- Kč, obžalovaný však hradil 15 000,- Kč. Byla stanovena lhůta, aby si našel adekvátní bydlení, neboť bylo zřejmé, že výdaje neodpovídají příjmům. To obžalovaný odmítal, že nebude bydlet jak nějaká socka nebo něco v tom smyslu. Po třech měsících, což je běžná lhůta, s ním zahájila na výzvu, že musí doložit příjmy, z čeho bydlení hradí, což se panu [REDAKCE] trošku nelíbilo. Zaprotokolovala, že tam chybí 8.500,- Kč na to, aby mohl doplatit bydlení a s tím, že tam dále nemá, z čeho žije. Obžalovaný sdělil, že mu pomáhají rodiče, použil to

je jako výživné od rodičů, to se mu nelíbilo a na základě toho došlo k odnětí dávky. Mezitím tam proběhlo nějaké řešení majetku, policie žádala o součinnost podle jejich sociálního šetření s tím, že bylo oznámeno, že paní [REDAKCE] přítelkyně pana [REDAKCE], mu odcizila majetek ve výši 200 - 210 tisíc Kč. Policisté se ptali právě na to, jestli takový majetek byl prokázán. Odpověděla, že obžalovaný sdělil, že je nemajetný a podle šetření sdělil, že věci, které tam byly, měl zapůjčené, že mu je pronajímatel pronajal i s bytem, a že tedy není vykázáno, že by vlastnil majetek v hodnotě 210 000,- Kč. Když se obžalovaný dostavil, protože už nedostal dávky, řešila s ním, že tam bylo započítáno výživné a že je nutné projednat sdělení policie o majetku, který obžalovaný nesdělil a neprokázal. To vysvětlil tím, že žádný takový majetek nemá, prý si to všechno vymyslel a trestní oznámení stáhnul. O hovoru, kdy obžalovaný sdělil, že si skutečnost ve vztahu k bývalé přítelkyni vymyslel, byl pořízen záznam. Podle obžalovaného to svědkyně špatně pochopila. Ptala se, že se pořád schází a rozchází, vzájemně se udávají a zase to stahují.

Svědkyně [REDAKCE] zná obžalovaného pouze z fotografií. S [REDAKCE] se kamarádí už od školky. Ten den jí volala, jestli nezajdou na oběd. Chtěla, ale nemohla, protože se stěhovala od přítele, kterého bála, protože jí už několikrát ublížil. Nabídla jí pomoc, že by se jí mohla případně zastat. Přijela svým autem, pomáhala kamarádce balit, protože byla rozklepaná. Byly to její osobní věci, oblečení, kabelky a tak podobně. Nestěhovaly žádnou větší elektroniku. Věci měla ve více taškách, napůl u přítele bydlela. Věci dávaly do auta [REDAKCE], k ní to, co se nevešlo. Pamatuje si, že věci dávaly do kufru auta, neví, jestli i do jiných prostor auta. Vezly to k jejímu trvalému bydlišti, odnesly je nahoru, pak šly spolu ven, aby kamarádku uklidnila. Bylo to někdy dopoledne, neví, kdy z bytu odešly. Snažily se odjet co nejrychleji, aby se s obžalovaným nepotkaly. [REDAKCE] jí řekla o obvinění jejího přítele, je to nesmysl. Nevídaly se později, byla nemocná, neví nic o tom, že by se ke svému příteli vracela. Byla v chodbě bytu, nepochodila po něm, viděla zřejmě do obývacího pokoje. Byla v malé šatně, kde byly boty, naproti byly věci na věšáku. Podle obžalovaného svědkyně lže, protože Peugeot [REDAKCE] není malé auto a určitě se to tam nevešlo, proto volala na pomoc kamarádku.

Obžalovaný navrhl doplnit dokazování výslechem dalších svědků. Na základě jeho žádosti soud vyslechl [REDAKCE] a [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] zná obžalovaného i [REDAKCE] znám, oba dva zná stejně dlouho. Občas přijdou k nim na pumpu na kafe. O jejich vzájemném vztahu ví, že spolu žili nebo chodili. Ví, že se rozešli. Matku slečny [REDAKCE] si vzal jeho kamarád, ten ho požádal, zda by nepomohl stěhovat věci jeho nové dcery od obžalovaného. Jeho žádosti vyhověl, nepamatuje si už však, kdy k tomu došlo. Neví, co stěhoval, něco v taškách. Nepamatuje si, kolik těch tašek bylo, nebylo to jeden den. Má velké auto, takže se to dávalo dozadu do kufru a odváželo se to, jednou to bylo její věci a jednou zase jeho věci. Oni spolu byli pohádaní, nemluvili spolu, tak jen chtěli, aby převezl věci od jednoho na druhou stranu. Ten den, co stěhoval věci slečny [REDAKCE], vše probíhalo v Litvínově, do bytu nechodil, ty věci mu nosili, nepamatuje si, kolik tašek mu přinesli, dával to do kufru, byla tam i televize a mobilní telefony. Televize v tašce nebyla, tu hodil do kufru. Nějaké mobily si předávali mezi sebou, tablet. Obžalovaný mu dával věci, stejně tak mu dávala slečna [REDAKCE]. Nepamatuje si už, zda stěhoval první její nebo jeho věci. Domluvil se s obžalovaným, protože chodil na pumpu, tak ho poprosil, jestli by to dal do tašky. Nepamatuje si, jestli on dal televizi, ona dala mobily, nebo jak to mezi nimi bylo. Ty věci vzal, dal je do kufru. Zavolal slečně, ona si přijela k němu domů pro ty věci a zase jí řekl, aby mu dala to, co potřebuje dát obžalovanému. Tak to zase vzal, dal to do kufru a obžalovaný si pro to přijel k baráku, který má [REDAKCE]. Věci si přes něj vyměňovali. Nepamatuje si, kolik věcí kdo posílal, ke každému jel asi dvakrát, vždycky něco zapomněli. Neví, co kdo konkrétně předával. Věci slečny

████████ z bytu obžalovaného přivezl obžalovaný. Řekl, aby obžalovaný přivezl její věci a on je přivezl k němu buď na ████████, nebo ████████, tam je přendali, bylo to nějaké osobní prádlo, nějaké věci, co měli mezi sebou. Pak jí zavolal, ať si za hodinu pro to přijede a ona si pro to přijela. Televizi myslí, že přivezl obžalovaný v autě, dal ji k sobě do auta a vozil ji tam asi jeden, dva dny, než si ji zase někdo vyzvedl. Myslí, že obžalovaný mu televizi dával obžalovaný a ona si ji brala. Nechával si věci vozit na ████████, kde je předával tomu druhému. Rozešli se, nemluvili spolu a nechtěli se spolu ani potkat. Myslí, že nebyla taková situace, že by některé z věcí předával mamince slečny ████████. Neví, jestli provozuje restauraci, ale ví, že v nějaké restauraci dělala, a žádné věci jí tam nevezl. Po odchodu svědka obžalovaný uvedl, že panu ████████ dal tu tašku, pak mu volal, ať si přijede pro televizi a pro věci, které mu přivezla paní ████████ z chaty s mladou ████████, tam mu předal televizi a věci a já on odjel, bylo to u čerpací stanice ████████. Televizi s věcmi vracela ona jemu. Vzala mu je, když se stěhovala a vykradla ho s tou kamarádkou, jejíž jméno si nepamatuje.

Svědce ████████ u obžalovaného zastavila notebook před třemi nebo čtyřmi lety. Byl značky Dell, růžové barvy. Neví, kdy ho přesně zastavila, dostala za něj 5 000,- Kč. Nevyplatila ho. Měla v úmyslu ho vykoupit, několikrát zástavu prodloužila, ale pak ho nechala propadnout. O jeho dalším osudu nic neví. Když prodlužovala zástavu, notebook neviděla, obžalovaný říkal, že ho má buď v trezoru, nebo někde zamčený.

V průběhu dokazování obžalovaný prostřednictvím své obhájkyne navrhl doplnit dokazování vyžádáním přestupkových spisů týkajících se obžalovaného a ████████ a dále rovněž znaleckým zkoumáním jmenované, a to znalcem z oboru psychologie. Soud zamítl tyto návrhy, je nepochybné, že vztah obžalovaného s jeho bývalou přítelkyní byl velmi bouřlivý a že průběh jejich soužití se byly nuceny zabývat nejrůznější orgány. Přestupkové spisy by však nemohly žádným způsobem objasnit projednávaný skutek. Soud sice konstatoval další obžaloby, které jsou podané na obžalovaného, ale to spíše pro úplnost, aby bylo zřejmé, že projednávaný skutek není ojedinělým. Další trestná činnost nesouvisí s projednávaným skutkem, je spíše obrazem toho, jak obžalovaný řeší problémy. Navíc pro tyto věci platí presumpce neviny. Zkoumat věrohodnost ████████ soud považuje za nadbytečné, protože výpověď jmenované není osamoceným důkazem, soud vycházel ze souhrnu provedených důkazů.

Součástí spisového materiálu je kopie spisu vedeného policií, a to Obvodním oddělením v Litvínově pod sp. zn. KRPU-141055/TČ-2015. Z usnesení ze dne 20.10.201█ vyplývá, že podle § 159a odst. 1 tr. řádu byla odložena trestní věc podezření ze spáchání trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku a trestného činu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 2 tr. zákoníku, kterého se měla dopustit podezřelá ████████ tím, že v době od 9.00 hod. dne 2█.6.201█ do 18.00 hod. dne 2█.6.201█ v Litvínově, ul. ████████ z bytu odcizila finanční hotovost, elektroniku a oblečení, čímž měla způsobit ████████ škodu ve výši 202 000,- Kč. Dále pak od 17.00 hod. dne 2█.6.201█ do 18.00 hod. dne 2█.6.201█ měla jmenovanému bránit v užívání předmětného bytu. Věc byla odložena proto, že se nejedná o podezření z trestného činu a není na místě vyřídit věc jinak. Z trestního oznámení obžalovaného v této věci vyplývá, že ████████, která v bytě nebyla hlášena, dne 2█.6.201█ vyzval, aby byt opustila a odstěhovala si z něj své věci, což se jí nelíbilo. Druhý den odešel do práce. Když se vrátil kolem 17.00 hod., jmenovaná byla zamčená v bytě, odmítla ho vpustit. Druhý den zjistil, že ████████ z bytu odnesla jeho věci, včetně obnosu ve výši 40 000,- Kč. Obžalovaný dodal účetní doklady o koupi LED televizoru s úhlopříčkou 140 cm, který byl zakoupen dne 31.10.201█ za 22 571,- Kč, doložil koupi značkových oděvů, případně sportovních potřeb a vybavení z různých prodejen v období od března 201█ do dubna 201█, elektroniky zakoupené v době od března 201█ do května 201█,

vybavení domácnosti z prosince 201█. Účtenka ze dne 27.6.201█ na částku 36 471,- Kč z Col de Bonte obsahuje různé položky, některé z nich jsou označené jako dámské, zboží je v různých velikostech od S do L, stěží lze tedy říci, že se jednalo o věci obžalovaného, i tato účtenka je důkazem, že obžalovaný se snažil █ maximálně přitížit. Jenom pro doložení věrohodnosti tvrzení obžalovaného je nutno zmínit, že přestože byl od března 201█ vyplácen dávkami hmotné nouze, a to příspěvkem na živobytí a doplatkem na bydlení, dne 24.4.201█ podle účetních dokladů zakoupil sportovní vybavení v ceně 4 332,- Kč, dne 7.6.201█ triko za 1 299,- Kč, dne 1.5.201█ a 11.5.201█ zakoupil doplňky k mobilnímu telefonu v celkové hodnotě 3 670,- Kč. Další věci obdobného charakteru zakoupil podle účtenky obžalovaný dne 9.5.201█ za částku 2 397,- Kč. Dne 7.6.201█ pak obžalovaný zakoupil 3 kusy oděvů /kalhoty, džíny a tričko/ v celkové hodnotě 8 530,- Kč. Pro úplnost je nutno zmínit, že obžalovaný doložil rovněž účetní doklad na oděvy v celkové hodnotě 3 100,- Kč, které však zakoupil podle data na účtence dne 2█.6.201█, tedy až po datu údajného odcizení věci. Další účtenka je 2█.█.201█/na částku 1 746,- Kč/, tedy také po datu podání trestního oznámení. Účtenka na koupi ventilátoru za částku 2 299,- Kč je datována █.8.201█. Za zboží z Pandory /prodejna na Zličíně/ obžalovaný vynaložil 1 570,- Kč, účtenka je z 2█.6.201█. Ze stejného dne je pak účtenka na částku 2 400,- Kč, opětovně z Pandory, avšak tentokrát v obchodním domě Kotva. Dne 2█.6.201█ pak obžalovaný podle účetního doklady zakoupil sako a dvě košile v celkové hodnotě 9 470,- Kč. Některé účetní doklady založené ve spisu jsou bez data či je obtížně čitelné. V souvislosti s trestním oznámením /podaným dne 2█.6.201█ v 18.10 hodin/ bylo provedeno ohledání bytu /dne 2█.6.201█ v 18.40 hodin/, v bytě se mimo jiné při ohledání nacházel televizor zn. Samsung /stejně značky měl být jeden z odcizených televizorů/, pro doplnění lůžkoviny byly na obou částech postele. V souvislosti s šetřením podaného trestního oznámení úřad práce zaslal přehled čerpaných dávek a kopii protokolu. Protokol byl sepsán svědkyní █ dne █.7.201█/není podepsán obžalovaným/. V rámci tohoto jednání obžalovaný doložil výši svých příjmů a výši výdajů, ze kterých bylo zřejmé, že obžalovaný je 8 611,- Kč v mínusu, kdy tuto částku mu mají hradit jeho rodiče. S obžalovaným bylo řešeno, že jeho bydlení je nepřiměřené jeho poměrům a byla mu stanovena lhůta do █.7.201█, aby tuto situaci vyřešil. Obžalovaný byl konfrontován s trestním oznámením, kde uvedl odcizení věcí v hodnotě přesahující 200 000,- Kč. Podle něj je trestní oznámení staženo, vymyslel si to, protože se našel na družku. Když měl být seznámen s obsahem protokolu, seznámení odmítl s tím, že nic nepodepíše. Poté odešel █. K tomuto byl sepsán záznam, který je součástí spisu. Svědkyně █ o jednání s obžalovaným rovněž sepsala záznam, jeho obsahem je předmět jednání a repliky obžalovaného. Šetření v místě bydliště obžalovaného proběhlo dne █.4.201█, mimo jiné je zde zaznamenáno, že lůžkoviny jsou na posteli 1x. V březnu 201█ klient nebyl zastížen.

Soud zhodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech /§ 2 odst. 6 tr. řádu/ a dospěl k závěru, že na základě takto shromážděných důkazů lze učinit spolehlivý závěr o vině obžalovaného. Obžalovaný popřel, že by se žalovaného jednání, tvrdil, že věci skutečně vlastnil a █ mu je opravdu odcizila. K tomu, že v souvislosti se žádostí o sociální podporu uvedl, že je nemajetný, obžalovaný řekl, že elektroniku zapřel, oblečení mezi majetek nepočítá. Papírům, které na úřadu práce podepisoval, rozuměl. Pokud poškozená popírá, že by se dopustila toho, z něho ji obvinil, tak lže. Udělala to ze msty. Obžalovaný je usvědčován █ která vypověděla, že v předmětnou dobu skutečně odvážela z bytu obžalovaného věci, jednalo se však pouze o její vlastní osobní věci, které odvážela proto, že se stěhovala od obžalovaného pryč. Brala si pouze své oblečení, kabelky, boty. V žádném případě neodvážela žádnou elektroniku, oblečení, ani jiné věci, které by byly majetkem obžalovaného. Vyjádřila se k bouřlivému průběhu jejich soužití, připustila, že přes problémy ve vztahu se k obžalovanému několikrát vrátila. Trestní oznámení ze strany obžalovaného vnímala jako další způsob, jak ji uškodit a ublížit. V souladu s tímto vnímáním situace ze strany poškozené je vyjádření

svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE], která měla obžalovaného na starost. S obžalovaným řešila situaci kolem jeho nadměrného bydlení a také podnět ze strany policie, kterou zajímaly majetkové poměry obžalovaného, který byl od března 201[REDAKCE] vyplácen dávkami hmotné nouze. Obžalovaný ji tehdy řekl, že si toto vymyslel ze msty a trestní oznámení stáhl. Tak je to rovněž zaneseno do protokolu, který sepisovala svědkyně a obžalovaný ho odmítl podepsat. Podle obžalovaného však svědkyně pouze špatně pochopila jeho vyjádření ohledně bouřlivého vztahu s [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE], kamarádka poškozené, podle obžalovaného rovněž lže, na místo podle něj přijela proto, že věci nevydaly do auta poškozené, tak si zavolala kamarádku. Soud však nemá důvod verzi svědkyně, která podporuje výpověď poškozené, nevěřit. [REDAKCE] se od obžalovaného stěhovala proto, že se choval násilnický a měla z něj strach. Měla zájem byt opustit tak, aby se s obžalovaným nesetkala, je naprosto nelogické a nesmyslné, aby v obžalovaném vyvolávala další negativní emoce tím, že by snad odvezla něco z jeho věcí. Podle toho, jak jejich vztah svědkyně popisovala, byl jejich vztah dost bouřlivý i bez toho. Městský úřad Litvínov eviduje na obžalovaného velké množství věcí, jejichž podnětem bylo násilnického či alespoň výhrůžné chování obžalovaného. Je pravdou, že přestupkové řízení nebylo zahájeno, případně věci nebyly projednány, ale podstatné je popis chování obžalovaného ve věcech zmíněných. I v tomto případě je samozřejmě nutno cítit zásadu presumpce neviny, přestupkové řízení neproběhlo, nelze si však nevšimnout, že ve většině případů se opakuje stejný model chování obžalovaného vůči různým osobám, nejen vůči poškozené, v převážné většině případů se však jedná o ženy, což už lze stěží považovat za náhodu. Obžalovaný uvedl, že jeho verzi událostí může potvrdit svědek [REDAKCE], který mu věci odcizené obžalovanou přivezl zpět, do té doby musel obžalovaný chodit deset dnů v jednom a tom samém. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že na žádost svého kamaráda dělal prostředníka mezi obžalovaným a poškozenou, kteří si jeho prostřednictvím vyměňovali věci. Tomuto vyměňování věcí předcházela žádost o odstěhování poškozeného od jejího přítele, věci nosili z bytu do auta, a to včetně televize. Neproběhlo to v jeden den, tašek bylo více. Vyměňovali si mezi sebou věci, myslí si, že televizor předával od obžalovaného poškozené. Tato výpověď svědka je však v rozporu s tvrzením obžalovaného, který tvrdil, že poškozená mu věci po svědkovi vrátila v jednom případě a to včetně oblečení a televizoru. Svědek však evidentně popisuje zcela odlišnou situaci, velmi pravděpodobně v souvislosti s definitivním stěhováním poškozené. Obžalovaný v přítomnosti svědka nijak nereagoval na jeho výpověď. Až po odchodu svědka znovu zopakoval, že svědek mu od poškozené přivezl televizor. Pokud jde o televizory, obžalovaný podal trestní oznámení, kde uvedl, že byly odcizeny dva televizory, jeden zn. Samsung. Při ohledání bytu se však televizor zn. Samsung nacházel v pokoji a soud nepovažuje za pravděpodobné, že by obžalovaný měl v bytě tři televizory, přičemž [REDAKCE] by odcizila toliko dva /když měla údajně odvézt i oblečení obžalovaného/ a jeden by mu nechala, aby mu zůstalo alespoň něco. Obžalovaný pak nestrádal, pokud jde o oděvy, neboť dne 2[REDAKCE].6.201[REDAKCE] zakoupil oděvy za částku přesahující 12 000,- Kč. I tyto účtenky předložil jako doklad o způsobené škodě. Dále pak obžalovaný tvrdil, že mu poškozená odcizila růžový notebook, který převzal do zástavy, který byl majetkem dívky, která ho zastavila s tím, že ho může poškozená užívat, neboť zřejmě propadne, ale posléze zástavu prodloužila, takže notebook byl nadále jejím majetkem. Svědkyně [REDAKCE] však verzi obžalovaného potvrdila jen částečně, neboť notebook skutečně zastavila, zástavu několikrát prodloužila. Nicméně pak notebook nechala propadnout, ale o jeho dalším osudu nic neví. Při prodlužování zástavy notebook neviděla, podle obžalovaného byl v trezoru či někde jinde uložený. Svědkyně nehovořila o tom, že by dala souhlas k tomu, aby někdo notebook užíval, což by si určitě pamatovala, neboť není běžné věc zastavit a dovolit, aby ji v průběhu té doby někdo užíval, navíc také řekla, že podle obžalovaného byl notebook uschován. Ze shora uvedených skutečností je zřejmé, že obžalovaný se chová a argumentuje tak, jak v dané chvíli považuje za vhodné a výhodné, avšak nedomýšlí kontext událostí. Prohlásí se za nemajetného, aby mohl čerpat dávky hmotné nouze, ale v okamžiku, kdy se

chce pomstít poškozené, jde podat trestní oznámení, kde uvede, že mu byla způsobena škoda v řádu sta tisíců. V okamžiku, kdy s ním tuto situaci na úřadu práce řeší, prohlásí, že se z jeho strany jednalo o mstu a vše si vymyslel, aby v okamžiku, kdy i na základě tohoto prohlášení má problémy, zcela suverénně tvrdil, že byl špatně pochopen. Pokud jde o výpověď svědkyně [REDAKCE] pokud učinila zápis o vyjádření obžalovaného, byla si tedy jista tím, co obžalovaný prohlásil. Toto byl také zřejmý důvod, proč obžalovaný následně protokol nepodepsal. Výpověď této svědkyně a jí pořízený zápis nemá soud důvod zpochybňovat, svědkyně nemá k obžalovanému žádný vztah, setkala se s ním pouze v rámci své pracovní činnosti, nebyla tedy nijak negativně motivována. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce zpochybňuje věrohodnost poškozené, přičemž svá vlastní tvrzení ale následně zpochybni svým dalším konáním buď on sám, nebo jím navržení svědci, kteří by měli podporovat jeho verzi. Když dokládal policii, jaká škoda mu byla údajně způsobena, nerozpakuje se doložit i účtenky z doby po podání trestního oznámení či účtenky z doby, kdy byl doplácen dávkami hmotného nouze, tedy oficiálně měl být bez legálního zdroje příjmu, jen aby přitížil [REDAKCE]. Na základě shora uvedených důkazů soud dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaného je zcela nevěrohodná a v rozporu s dalšími ve věci provedenými důkazy. Naopak výpověď svědkyně [REDAKCE] soud považuje za věrohodnou, odpovídající dalším důkazům. Svědkyně neměla žádný důvod odvážet věci obžalovaného, snažila se odejít bez konfliktu a nenápadně, odcizením věcí obžalovaného by zcela popřela svoje snahy. Je nesporné, že soužití obžalovaného s poškozenou bylo konfliktní, ve vztahu k projednávanému skutku soud však nenalezl sebemenší náznak toho, že by výpověď svědků nebyla pravdivá. Na rozdíl od tvrzení obžalovaného, který svá vyjádření mění v průběhu času a tak v reakci na toto, co zaznělo od svědků či v rámci dokazování. Žádné další důkazní návrhy nemohou přinést informace významné pro zjištění v rámci tohoto trestního řízení. Navíc, soud už zmínil, že údajná krádež ze strany poškozené by byla zcela nelogická a nesmyslná, bez jakéhokoli motivu. Z chování obžalovaného i v rámci hlavního líčení a z účtenek jím doložených po trestním oznámení je zřejmé, že přestože byl vyplácen dávkami hmotného nouze, o peníze a věci nouzi neměl. Je evidentní, že obžalovaný podal trestní oznámení ze msty, jak se sám vyjádřil na úřadu práce, nebo to mohl být způsob, jak přinutit [REDAKCE], aby se vrátila, protože pokud by ji prohlásil za svou družku, mohl by vyjádřit nesouhlas s jejím trestním stíháním. Chování obžalovaného soud hodnotí jako účelové a manipulativní s tím, že obžalovaný nepomyslel na případné možné důsledky pro sebe. Trestní stíhání [REDAKCE], které probíhalo na základě trestního oznámení obžalovaného, bylo zastaveno, neboť nešlo o podezření trestného činu. Obžalovaný byl podat trestní oznámení přímo na policii, byl se tedy vědom toho, že [REDAKCE] bude šetřena jako podezřelá z trestného činu, neboť obžalovaný tvrdil, že odnesla z bytu naprosto všechno. Protože bylo prokázáno, že trestní oznámení bylo nepravdivé, naplnil po objektivní i subjektivní stránce zákonné znaky přečinu krivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud zohlednil charakter trestné činnosti obžalovaného, jeho osobní poměry a možnosti jeho nápravy. Na straně obžalovaného soud neshledal žádné polehčující okolnosti. K osobě obžalovaného a jeho chování, bylo zjištěno, že jeho reakce jsou vyhrocené, pokud si mu někdo dovolí odporovat. Soud toto dovozuje mimo jiné z toho, že Okresním soudem v Teplicích bylo pod sp. zn. 2 T 72/201 [REDAKCE] vedeno trestní stíhání pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit v době nejméně od 29.2.201 [REDAKCE] do [REDAKCE].3.201 [REDAKCE] vůči rodinným příslušníkům své současné přítelkyně. Trestní stíhání bylo zastaveno pro neúčelnost. Pouze pro dokreslení situace, neboť soud ctí zásadu presumpce neviny, je nutné zmínit, že u Okresního soudu v Mostě jsou vedena další trestní stíhání obžalovaného - pod sp. zn. 3 T 91/2016 pro přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku /vůči [REDAKCE]/, pod sp. zn. 42 T 56/2017 pro zločin krivého obvinění podle

§ 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku /ve vztahu k [REDAKCE]/ a pro přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, pod sp. zn. 4 T 55/2016 jsou v současnosti dvě věci, pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku /poškozený [REDAKCE] přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku /poškozená [REDAKCE]/, přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, tři přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d), d), e) tr. zákoníku, přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d), d) tr. zákoníku, vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a další. Co je však významné pro rozhodnutí o výši a druhu trestu, je skutečnost, že obžalovaný byl v mezidobí od spáchání projednávané trestné činnosti opakovaně odsouzen. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2016 sp. zn. 5 To 418/2016 mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, a to ve věci Okresního soudu v Mostě vedené pod sp. zn. 5 T 101/2015, krajským soudem byl uznán vinným přečinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku. Tento výrok o trestu byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 2.12.2016 č. j. 7 T 71/2016 - 198, kterým byl uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků nepodmíněně. Za tohoto stavu jsou splněny podmínky pro postup podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, tedy uložení souhrnného trestu, přičemž soud přihlédl také k tomu, že trest je ukládán pro tři přečiny. Trest vyměřoval v rámci vůdčí trestní sazby jeden rok až pět let. Je pravdou, že obžalovanému byl již uložen trest v celkové délce tří roků. Přesto dle názoru soudu nejsou dány podmínky pro postup podle § 44 tr. zákoníku, a to zejména s ohledem na motivaci jednání obžalovaného a jeho osobu. Trest je ukládán jednak pro trestnou činnost, které měla obžalovaného zajistit nelegální příjmy, ale také pro trestnou činnost vedenou záští vůči bývalé přítelkyni. Po zvážení všech shora uvedených skutečností soud vyměřil obžalovanému trest nepatrně převyšující polovinu zákonné trestní sazby, tedy v trvání čtyřiceti měsíců. Obžalovaný již byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslnou trestnou činnost, byl tedy pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Protože byl uložen trest souhrnný, byly současně zrušeny výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9.5.2016 č. j. 5 T 101/2015 - 653 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2016 sp. zn. 5 To 418/2016 a rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2.12.2016 č. j. 7 T 71/2016 - 198.

K trestnímu řízení se včas a řádně připojila se svým nárokem na náhradu škody poškozená [REDAKCE]. Zmocněnec vyčíslil škodu na 5 000,- Kč. Jedná se o částku 5.000,- Kč, jedná se o symbolickou náhradu nemajetkové škody, a to za způsobené útrapy, které jí jednáním obžalovaného vznikly. Útrapy spočívaly v nutnosti dostavovat se k výsledkům, okolí se dozvědělo, že je vyslýchána jako podezřelá. Soud nezpochybňuje, že poškozená pocítovala tyto skutečnosti úkorně, situace pro ni jednoznačně nebyla příjemná, na druhou stranu soud nemůže přehlédnout, že s původcem těchto svých obtíží obnovila, byť na krátkou dobu, znovu soužití. Toto je nesporné, neboť jejich další problematický rozchod byl projednáván v trestní věci vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 7 T 71/2016. Za tohoto stavu má soud za to, že nejsou v trestním řízení dány podmínky pro vyhovění žádosti poškozené na přiznání nároku na náhradu takto vyčíslené škody. Poškozenou proto odkázal na řízení občanskoprávní, kde se může samostatnou žalobou domáhat přiznání požadované částky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká.

Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 5. dubna 2017

Mgr. Jitka Neterdová, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Dita Demková